

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2010 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **M. S.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. c/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 18. novembra 2010, sp. zn. Tp 81/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **M. S. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej už len „ÚŠP GP SR“) na predĺženie lehoty väzby z 5. novembra 2010, sp. zn. VII/2 Gv 263/09 – 83, uznesením z 18. novembra 2010, sp. zn. Tp 81/2009, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvineného **M. S.**, nar. X., trvale bytom V., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, predĺžila lehotu trvania väzby do 8. júna 2011.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. S. hned' po jeho vyhlásení sťažnosť. Pokiaľ ide o jej odôvodnenie, obhajca obvineného odkázal na skutočnosti uvedené v jeho záverečnom návrhu (č. l. 130; č. l. 121 - 122).

V tomto návrhu pritom poukázal predovšetkým na to, že hoci bolo obvinenému vznesené obvinenie pre trestný čin úkladnej vraždy, ktorý vyžaduje vopred uváženu pohnútku, pri bližšom skúmaní uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj pri hlbšej analýze prebiehajúceho trestného stíhania je zrejmé, že vyšetrovateľ žiadnu vopred uváženu pohnútku neobjasňuje, ani nepopisuje, a preto považuje uvedenú právnu kvalifikáciu za nadsadenú a nezodpovedajúcu vykonaným dôkazom. Takýto postup, keď vznesené obvinenie nekorešponduje s dôkazmi vo veci zadováženými a potom sa závažnosťou trestného činu zdôvodňuje trvanie väzby, nie je možné podľa jeho názoru akceptovať. Uviedol tiež, že pokiaľ sa návrh prokurátora odôvodňuje prelínaním s ďalšími trestnými činmi, je potrebné upozorniť na to, že o týchto skutkoch vypovedal obvinený bez toho, aby bol z nich čo i len podozrivý. Napokon poukázal i na tú skutočnosť, že raz už v tejto veci súd rozhodoval o predĺžení lehoty väzby, pričom oproti návrhu, kedy mala byť lehota väzby predĺžená do 8. januára 2011 rozhodol o jej kratšom predĺžení - len do 8. decembra 2010. Orgány činné v trestnom konaní teda nepostupovali s náležitým urýchlením, pričom neskončenie vyšetrovania nie je možné spájať napr. s odborným skúmaním, nakoľko obvinený nemôže byť rukojemníkom zdĺhavého znaleckého skúmania. Z uvedených dôvodov má preto za to, že u obvineného M. S. nie sú dané dôvody na opätovné predĺženie lehoty väzby.

Predmetný spisový materiál bol 19. novembra 2010 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že sudkyňa pre prípravné konanie rozhodla v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že pôvodné trestné stíhanie bolo začaté vydaním uznesenia podľa § 199 ods. 1 Tr. por. dňa 30. septembra 2009

vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Úradu justičnej a kriminálnej polície Trnava pod sp. zn. ČVS: KRP-81/OEK-TT-2009 pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. Dňa 9. decembra 2009 prevzal vyšetrowanie vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrowania v konaní označenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-165/BOK-B2-2009 a toho istého dňa uznesením podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci aj pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. Súčasne týmto uznesením vyšetrovateľ podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie M. S. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. c/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

dňa 30. septembra 2009 v čase okolo 14.00 h obvinený M. S. spoločne s občanom Českej republiky P. H., nar. X., trvale bytom D., prišli na osobnom motorovom vozidle zn. BMW 3, model 320, EČ: X., striebornej farby, do M., kde sa v zmysle predchádzajúcej dohody stretli v krčme oproti vlakovkej stanici s dvomi doposiaľ neustálenými mužmi, ktorí im kázali, nasledovať ich bližšie neustálené terénne vozidlo zn. Mercedes, a za obcou S. ich naviedli odbočiť na poľnú cestu, do lesného porastu nachádzajúcim sa v katastrálnom území L., kde po prejdení niekoľkých metrov za účelom vykonania vopred vzájomne dohodnutého obchodu s neustálenými zbraňami a omamnými látkami, ktoré zabezpečil P. H., prikázali P. H. a M. S. zastaviť vozidlo zn. BMW a vozidlom zn. Mercedes zacúvali k batožinovému priestoru vozidla zn. BMW, na čo z vozidla zn. BMW vystúpil P. H., otvoril batožinový priestor vozidla a ukázal jeho obsah dvom neustáleným mužom z vozidla zn. Mercedes, následne zatvoril batožinový priestor a spolu s neustálenými mužmi pešo pokračoval niekoľko metrov s vopred uváženou pohnútkou pod zámienkou dohodnutia obchodu, až sa stratili M. S., ktorý zostal sedieť v aute z dohľadu za zákrutou, pričom po 15 - 20 minútach zaznel výstrel, na čo M. S. vyšiel z vozidla a išiel za nimi, pričom zbadal P. H. sedieť na zemi a držať si postrelené brucho, na otázku M. S. „Čo sa to deje ?“, jeden z neustálených páchatel'ov uviedol, že „to bol nejaký ojeb a ojebávať môže nejakých králikov“ a s vyjadrením, aby si boli istí, že M. S. bude držať hubu, tak musí do P. H. streliť aj on, čo obvinený M. S. neodmietol a bez zábran zobral od tejto osoby samonabíjaciu pištoľ českej výroby značky X., kalibru 9 mm Luger, po čom strelil P. H. jednou strelou do ľavého ramena, na čo mu ďalší zo spolupáchateľ'ov zobral pištoľ

a vystrelil ešte dve strely do P. H., následne M. S. spolu s neustálenými spolupáchateľmi z miesta činu odišli, pričom jeden zo spolupáchateľov podal vražednú zbraň M. S. so slovami, aby sa jej zbavil a nasadol do H. vozidla zn. BMW s vyjadrením, že toto auto si berú aj s obsahom, druhý zo spolupáchateľov nasadol do terénneho vozidla zn. Mercedes a odišli z miesta činu na neznáme miesto; M. S. odišiel z miesta činu sám pešo a následne stopom do obce S., následne v úmysle, aby zbraň nebola nájdená, túto ukryl u svojej priateľky E. L. P., bez jej vedomia v byte č. X., nachádzajúcom sa v B., kde ju ukryl v priestoroch zatvoreného šatníka, zabalenú v igelitovej taške, vloženú do ruksaku položenom v hornej policičke šatníka a neoprávnene ju prechovával do dňa 8. decembra 2009, kedy bola táto zbraň zaistená príslušníkmi Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava pri vykonaní domovej prehliadky, čím takýmto spoločným konaním spôsobili P. H. podľa predbežnej lekárskej správy z prehliadky a pitvy mŕtvol vypracovanej znalcami zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. R. K. a MUDr. D. V. úrazovo - krvácajúci šok v dôsledku strelných poranení vnútorných orgánov pri strelnom poranení hlavy a trupu, ktorým menovaný podľahol;

obvinený M. S. neoprávnene bez povolenia a bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu držal strelnú zbraň - pištoľ zn. X., kal. 9 mm Luger, ktorá podľa zákona o zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov je zaradená medzi zakázané zbrane kategórie A, podliehajúce povoľovaciemu konaniu, ktoré je zakázané nadobudnúť do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak zákon neustanovuje inak.

Do väzby bol obvinený M. S. vzatý uznesením sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 12. decembra 2009, sp. zn. Tp 81/09, z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., s tým, že táto mu začala plynúť 8. decembra 2009. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. decembra 2009.

Uznesením sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 11. júna 2009, sp. zn. Tp 81/09, v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2010, sp. zn. 4 Tost 17/2010, bola obvinenému M. S. väzba predĺžená do 8. decembra 2010.

Dňa 8. novembra 2010 bol Špecializovanému trestnému súdu, pracovisko Banská Bystrica, doručený návrh prokurátora ÚŠP GP SR na predĺženie lehoty väzby o 6 mesiacov

u obvineného M. S., sp. zn. VII/2 Gv 263/09 – 83 z 5. novembra 2010. Ako príloha k daného návrhu bol v zmysle § 72 ods. 4 Tr. por. predložený vyšetrovací spis Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odbor Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania, ČVS: PPZ-165/BOK-B2-2009.

Z odôvodnenia podaného návrhu vyplýva, že vyšetrovanie predmetnej trestnej veci nie je možné skončiť ani v predĺženej lehote väzby, t.j. do 8. decembra 2010. Prípravné konanie pritom doposiaľ prebieha bez prieťahov, plynule a plánovite, a v jeho priebehu neboli zistené žiadne procesné nedostatky. Ide o rozsiahle a náročné vyšetrovanie zamerané predovšetkým na identifikovanie zvyšných dvoch páchatel'ov (podľa výpovede obvineného M. S.) a zároveň na overenie okolností spáchania skutku, ako aj celého priebehu skutkového deja. Z výsledkov vyšetrovania nie je ale možné vylúčiť ani verziu, že osoby uvádzané obvineným sú fiktívne, vymyslené a takisto, že je sčasti vymyslený aj priebeh skutkového deja, ktorý obvinený opísal. Tiež analýzou zistené skutočnosti o telefónnej komunikácii a lokalizácii sú v značnom rozpore s doposiaľ uskutočnenými výpoveďami niektorých svedkov. Práve z uvedených dôvodov je potrebné sa zaoberať aj ďalšími vyšetrovacími verziami.

V súčasnej dobe už síce boli vykonané podstatné výsluchy svedkov, ktorí boli známi orgánom činným v trestnom konaní, avšak po ukončení analýzy údajov o telekomunikačnej prevádzke a lokalizácii bude zrejme nevyhnutné niektorých svedkov dopočuť. Prebiehajúce analýzy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke ešte nie sú ukončené, pretože nebolo ukončené expertízne skúmanie SIM kariet v znaleckej organizácii Výskumného ústavu súdnej optiky Bratislava, ktoré bolo možné až po získaní výsledkov právnej pomoci z Českej republiky, konkrétne PUK kódov.

Dňa 11. apríla 2010 bolo nájdené osobné motorové vozidlo poškodeného H., ktoré bolo podrobené expertíznemu skúmaniu, no doposiaľ ešte nebolo ukončené znalecké skúmanie zaistených stôp.

Náročnosť vyšetrovania je určovaná i tým, že v jeho priebehu boli aj na základe výpovede obvineného M. S. vznesené obvinenia za ďalšie úkladné vraždy. Jednou z nich je úkladná vražda V. A., ktorá je vyšetrovaná tou istou policajnou zložkou pod ČVS: PPZ-166/BOK-B2-2009 a má súvis s činnosťou tzv. bytovej mafie. Druhá vražda

je vyšetovaná v Ostrave, kde bol obvinený I. I., ktorý však vo svojej výpovedi dňa 2. novembra 2010 uviedol, že vraždu podnikateľa J. S. z Ostravy vykonal práve obvinený M. S. Z poslednej správy orgánov činných v trestnom konaní z Českej republiky (č. j. KPRT-3459/TC-2010-070071) vyplýva, že požiadajú o prevzatie trestného stíhania justičné orgány Slovenskej republiky vo vzťahu k obvinenému M. S. Prebiehajúcim vyšetrovaním sa preto objasňuje, akým konaním sa obvinený M. S. zapojil do uvedených trestných činností a aká je ich vzájomná spojitosť.

V ďalšom priebehu vyšetrovania bude teda potrebné dokončiť znalecké skúmanie zo stôp zaistených v aute poškodeného H. a znalecké skúmanie zo SIM kariet, a tieto následne podrobiť analýze s ostatnými údajmi zistenými z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky a zrealizovanými výsluchmi. Následne bude zrejme nevyhnutné niektorých svedkov dopočuť. Zároveň bude nevyhnutné zrealizovať rekonštrukciu za účelom potvrdenia, či vyvrátenia tvrdení obvineného a vyhodnotiť všetky uvedené dôkazy. Okrem toho bude potrebné vyhodnocovať dôkazy aj z iných vyššie uvedených trestných konaní, pretože môžu spolu súvisieť. Vykonaním týchto úkonov by sa mali získať relevantné dôkazy k náležitému objasneniu trestnej činnosti, z ktorej je obvinený M. S., resp. ustáliť a vzniesť obvinenie ďalším osobám, ktoré sa mali na danej trestnej činnosti spolupodieľať.

K dôvodom väzby prokurátor uviedol, že z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že nedošlo k zmene dôvodov väzby, a teda aj naďalej trvajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por.

Konkrétne dôvod tzv. „preventívnej väzby“ odôvodnil tým, že obvinený M. S. bol už v minulosti odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na 12 – ročný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmienenečne prepustený dňa 13. novembra 2002, osvedčil sa 13. novembra 2008. Zároveň ako zadržaný vypovedal o ďalších obzvlášť závažných zločinoch, ktorých sa mal zúčastniť za peniaze. Okrem toho je podozrivým v trestnom konaní vedenom Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Moravsko-slezského kraja v Ostrave pod č.j. KPRT-3459/TČ-2010-070071 pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Trestného zákona Českej republiky. Vzhľadom na predchádzajúci spôsob vedenia života obvineného je tu obava z pokračovania v trestnej činnosti.

Čo sa týka dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. poukázal na to, že obvinenému M. S. hrozí vysoký trest, keďže v prípade uznania viny podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. je určená trestná sadzba trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Zároveň je u obvineného odôvodnená obava, že by sa skrýval alebo ušiel, aby sa tak vyhol trestu, pretože je bez pracovného pomeru, podľa vlastného vyjadrenia si privyrábal brigádnicke v rôznych štátoch Európskej únie, je bez oficiálneho príjmu. Navyše podľa vlastného vyjadrenia po spáchaní skutku vycestoval do Rakúska (Viedne) za Z. Z. a neskôr sa zdržiaval i v Českej republike. Na Slovensko sa vrátil asi 10 – 14 dní pred zadržaním. Pred spáchaním skutku sa zdržiaval v Španielsku. Z výpovedí svedkov vyplýva, že obvinený M. S. vystupoval pod viacerými menami, napr. svedkyňa A. M. ho poznala pod menom „A.“, pri kontrole nemeckými policajnými orgánmi mal občiansky a vodičský preukaz vystavený na osobu „A. K.“ alebo „A. K.“, nar. X., z čoho vyplýva, že menil svoju identitu a používal falšované doklady.

Sudkyňa pre prípravné konanie po doručení predmetného návrhu určila termín výsluchu obvineného M. S. na deň 18. november 2010 a následne tento návrh doručila tak obvinenému ako aj jeho obhajcovi.

Podľa § 72 ods. 1 písm. d/ Tr. por. sa rozhodnutím o väzbe rozumie tiež rozhodnutie o návrhu na predĺženie lehoty väzby obvineného.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia

alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri spät'vzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 76 ods. 4 Tr. por. ak bolo rozhodnuté, že lehota väzby obvineného sa predlžuje, je v prípravnom konaní prokurátor po každom takomto rozhodnutí povinný opäť postupovať podľa odseku 2 a súd alebo sudca pre prípravné konanie podľa odseku 3.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. por. proti uzneseniu o nevzatí do väzby alebo uzneseniu o prepustení zatknutého obvineného na slobodu môže prokurátor podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; to platí aj pre podanie sťažnosti obvineným, obhajcom mladistvého obvineného alebo prokurátorom proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodoval podľa § 76 ods. 3 alebo ods. 4, ustanovenie § 186 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v danom prípade boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky na predĺženie lehoty trvania väzby. Rovnako aj z vecného hľadiska sú splnené všetky zákonné podmienky na opätovné predĺženie lehoty trvania väzby a sťažnosť obvineného M. S. teda nie je dôvodná.

Doposiaľ zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sa vedie v danom prípade trestné stíhanie, sa stali, vykazujú znaky trestných činov a aj naďalej existuje dôvodné podozrenie, že ich spáchal obvinený M. S., a to či už sám alebo spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami.

Pokiaľ ide o námietky obhajcu obvineného vo vzťahu k právnej kvalifikácii, je potrebné uviesť, že i podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doposiaľ zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že obvinený M. S. je dôvodne trestne stíhaný práve pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy, a nie pre iný menej závažný trestný čin.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pritom stotožňuje i s tým, že dôvody väzby u obvineného aj naďalej trvajú v nezmenenom rozsahu. Sú teda dané také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z toho, že sa bude správať spôsobom predpokladaným v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Obvinenému v prípade uznania viny podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. reálne hrozí uloženie vysokého trestu, a síce trestu odňatia slobody na 25 rokov alebo trestu odňatia slobody na doživotie. Viackrát menil miesto svojho pobytu, menil svoju identitu, používal falošné doklady totožnosti, a preto v súhrne všetky tieto skutočnosti u neho aj naďalej zakladajú dôvod tzv. „útekovej väzby“ .

U obvineného je takisto naďalej daný aj dôvod väzby uvedený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Hrozí totiž reálna obava, že pokiaľ by bol prepustený z väzby na slobodu, mohol by pokračovať v páchaní závažnej úmyselnej trestnej činnosti, keďže bol už v minulosti odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na dvanásťročný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 13. novembra 2002.

Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade ide o skutkovo a dôkazne náročnú trestnú vec a vyšetrovanie prebieha plynule a plánovite, pričom ani zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neboli zistené žiadne neodôvodnené prieťahy.

Z podaného návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby vyplýva, že doposiaľ nie je jednoznačne ustálený dôkazný stav a bude preto potrebné vykonať i ďalšie dôkazy, zamerané predovšetkým na identifikovanie ďalších dvoch možných páchatel'ov ako i na overenie okolností spáchania skutku. V nasledujúcom priebehu vyšetrovania by teda malo dôjsť najmä k dokončeniu znaleckého skúmania zo stôp zaistených v aute poškodeného a znaleckého skúmania zo SIM kariet, analýze telefonických rozhovorov, uskutočneniu ďalších výsluchov svedkov, rekonštrukcii skutkového deja, a napokon i k hľadaniu novej spojitosti uvedenej trestnej veci s ďalšími trestnými vecami, konkrétne s úkladnou vraždou V. A. a vraždou J. S.

Lehota predĺženia väzby u obvineného tak, ako o nej rozhodol Špecializovaný trestný súd, sa aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky javí ako primeraná na vykonanie potrebných úkonov s cieľom riadneho zdokumentovania vyšetrovanej trestnej činnosti. Vzhľadom na zložitú dôkaznú situáciu nebolo možné trestné stíhanie skončiť v ani už predĺženej lehote väzby, pričom prepustením obvineného na slobodu reálne hrozí, že by bolo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Sudkyňa pre prípravné konanie tiež správne upozornila na tú skutočnosť, že keďže je v danom prípade trestné stíhanie vedené pre obzvlášť závažný zločin, lehota trvania väzby u obvineného M. S. v prípravnom konaní nesmie prekročiť dĺžku stanovenú ustanovením § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por., teda dvadsaťpäť mesiacov.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciáte tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. novembra 2010

**JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová